

[Jørn Jespersen]

ligsektor. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt at henvise til kommunernes ret til at sætte bolig-selskaberne under administration. Det viser eksemplet fra Helsingør, hvor kommunen øjensynlig har haft kendskab til lovbrud. Eksemplet fra Ishøj understreger dette synspunkt, idet administrationen af udlejningen her er foregået på udtrykkelig opfordring fra borgmesterens side.

Jeg opfatter det som en forudsætning, der må herske bred enighed om, at problemer med husorden og lignende må behandles ud fra faste og generelle retningslinier, nøjagtig som det er tilfældet, hvis der er tale om danskere.

Diskrimination af bestemte grupper som beskrevet i pressen minder betænkeligt om en overtrædelse af loven om diskrimination, hvori det i paragraf 1, stk. 1, hedder, at den, som i erhvervsmæssig eller almennyttig virksomhed nægter at betjene en person på samme måde som andre på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse eller tro, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil seks måneder.

Jeg går ud fra, at ministeren ikke kan sidde sådanne forhold i den almennyttige sektor overhørig.

Foreløbigt svar (18/2 88):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Som foreløbigt svar på spørgsmålet kan jeg oplyse, at Boligstyrelsen på baggrund af den seneste tids presseomtale om udlejningsforholdene i Det Sociale Boligselskab i Helsingør den 10. februar 1988 har anmodet Helsingør Byråd om en udtalelse efter forud indhentet erklæring fra boligselskabet.

Jeg har endvidere anmodet Boligstyrelsen om at indhente en tilsvarende redegørelse fra Ishøj Kommune.

Når disse redegørelser foreligger, skal jeg vende tilbage til spørgsmålet.

Spm. nr. S 580

Til finansministeren (11/2 88) af:

Behnke (FP):

»Vil alle offentligt ansatte inden for de områder, hvor regeringen påtænker at udvide adgangen til personlige tillæg, kunne få andel i disse tillæg, eller er de forbeholdt ansatte med tilhørsforhold til bestemte fagforeninger?«

Begrundelse

For øjeblikket er der store problemer for offentligt ansatte, der ikke ønsker medlemskab af bestemte fagforeninger, med at få andel i goder som kursustilbud, forfremmelser og specielle tillæg.

Spørgeren vil derfor gerne vide, om de af ministeren bebudede forøgelse af adgangen til bonusordninger og personlige tillæg også vil blive udsat for censurering med hensyn til den ansattes fagforeningstilhørsforhold.

Det ville jo være i tråd med regeringens løfter om fagforeningsfrihed, hvis ministeren kan garantere, at det nævnte område kan slippe for det tyranni, som fagforeningerne i øvrigt udøver over for de ansatte.

Svar (19/2 88):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Personlige tillæg m.v. er ikke forbeholdt ansatte, der er medlemmer af en forhandlingsberettiget organisation.

I forbindelse med aftalen om den såkaldte flekslønordning har de større organisationer erklæret sig enige med Finansministeriet i, at organisationen ikke kan afvise at medvirke til ydelse af tillæg m.v. alene med den begrundelse, at der er tale om en medarbejder, der ikke er medlem af den forhandlingsberettigede organisation.

Jeg har intet grundlag for at antage, at organisationerne skulle indtage et andet standpunkt i andre sammenhænge, f.eks. vedrørende aftalerne om udlodning af rationaliserings- og effektiviseringsoverskud.

Spm. nr. S 581

Til energiministerens (11/2 88) af:

Behnke (FP):

»Hvilken indflydelse får det for rentabiliteten af de kommende halmfyrede kraftvarmeværker, at afgifterne på olie og kul reduceres i 1992, når EF-harmoniseringen gennemføres?«

Begrundelse

De budgetter, som er opstillet for driften af halmfyrede kraftvarmeværker, har den grundforudsætning, at forbrugernes pris for olie og kul er domineret af det nuværende afgiftsniveau i Danmark.